

det med Hensyn til det store Spørgsmaal, Sportelvæsenets Omordning, er aldeles ligegyldigt, om man vedtager dette Lovforslag eller ikke, men det er ikke ligegyldigt overfor Handelsomsætningen og de Forventninger, som nu engang ere vakte med Hensyn til dette Lovforslag.

Steenstrup: Jeg turde maastee endnu kun rette det Spørgsmaal til den høitærede Finantsminister, om han da ligesaa lidt som Justitsministeren har ifinde i den nærmeste Fremtid at tage hele Sportelvæsenet under Behandling.

Finantsministeren: Derpaa har jeg tilladt mig at svare i det andet Thing, men jeg skal gjerne gjentage Svaret her. Jeg anseer det for nødvendigt eller i alt Fald for ønskeligt, at Spørgsmaalet om hele Sportelvæsenets Omordning fremmes saa hurtigt som muligt, men saalænge der endnu er en saa væsentlig Deel af de juridiske Embedsmænd sportelønnen, nærer jeg Betænkelighed ved at forcere Justitsministeren ud af den Stilling, han ifølge Lovgivningen indtager. Jeg har gjort, hvad der i denne Henseende stod i min Magt, idet jeg for over et halvt Aar siden har tilfrevet Justitsministeren desangaaende og udbedt mig hans Ytringer om de Punkter, som efter min Formening væsentligst trængte til at omordnes, og deriblandt det, som det ærede Medlem fremhævede, nemlig Sportlerne ved Skiftevæsenet.

Da Ingen hyderligere begjærede Ordet, sat-tes Lovforslaget (see Tillæg A. Sp. 2599) under Afstemning og vedtoges med 44 Stemmer mod 12.

Sagen bliver nu at tilstille Conseilspræsidenten.

Man gik dernæst til den anden Sag paa Dagsordenen:

16de Mai.

Første Behandling af Finantsudvalgets Betænkning over de til dette Udvalg afgivne Andragender.

(Finantsudvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1061 ff.)

Formanden: Det vil erindres, at denne Behandling foregaaer efter Reglerne for Lovforslags 1ste Behandling. Forhandlingen er aabnet; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Schjørring): Idet jeg henviser til Betænkningen, skal jeg tillade mig at supplere den med nogle Bemærkninger angaaende enkelte af de indkomne 30 Andragender. Den eneste af disse Sager, som i Udvalget har fremkaldt nogen større Meningsforskjel, er den, som findes omtalt under Nr. 4; det er et Andragende fra forhenværende Stuepiller Zinck. Jeg skal gjerne erkjende, at denne Sag i sig selv er af en noget tvivlsom Bestaaffenhed, og det Tvivlsomme ligger i, at Folkethinget bestandig ligeoverfor Theatret har krævet Indskrænkninger og Besparelser, for at Tilskudet kunde nedsættes, men man maa derfor ogsaa passe paa, at Theaterbestyrelsen ikke skal kunne sige: Her var et Tilfælde, hvorved vi gjorde en Indskrænkning, men da kom 3 og klagede derover. Smidlertid har dog Udvalgets Fleertal, hvortil jeg hører, troet, at Omstændighederne ved denne Sag ere af en saa eiendommelig Bestaaffenhed, at man bør henvide den til Ministeriet. Sagen er temmelig udsørlig fremstillet i Betænkningen, netop paa Grund af, at man antog, at den havde mere almindelig Interesse og vilde fremkalde nogen Modsigelse. De mundtlige Tilsagn, som den Paagjældende maatte have faaet fra forskjellige Theaterchefer, skal jeg ikke omtale, da det ikke er muligt at bygge Noget derpaa, men han har i 1865 faaet et skriftligt Tilsagn om, at han, "naar der blev Spørgsmaal om at gjøre Indstilling til kongelig Ansættelse blandt Theaterpersonalet, dertil vilde komme i Betragtning." Det er nu vel saa, at en Minister